



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr 2145 A

**DODATKOWE SPRAWOZDANIE
KOMISJI EUROPEJSKIEJ**

**o rządowym projekcie ustawy
o doświadczeniach na zwierzętach
(druki nr 1873 i 2145)**

Sejm na 61 posiedzeniu w dniu 12 listopada 2003 r. – zgodnie z art. 43 ust. 1 Regulaminu Sejmu – skierował ponownie projekt zawarty w druku nr 2145 do Komisji Europejskiej w celu rozpatrzenia poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu.

Do prac nad projektem ustawy Prezydium Komisji Ustawodawczej wyznaczyło przedstawicieli Komisji.

Komisja Europejska po rozpatrzeniu poprawek na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2003 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m raczy następujący wniosek i poprawki:

odrzuć projekt ustawy w całości

- odrzuć

Uwaga: przyjęcie wniosku spowoduje bezprzedmiotowość poprawek.

1) w art. 1 ust. 2 nadać brzmienie:

„2. Doświadczenia na zwierzętach są dopuszczalne tylko wtedy, gdy są konieczne do:

1) badań naukowych,

- 2) ochrony życia i zdrowia ludzi lub zwierząt,
 - 3) dydaktyki w szkołach wyższych
- jeżeli celów tych nie można osiągnąć w inny sposób z powodu braku odpowiednich metod alternatywnych.”;

- odrzucić

Uwaga: przyjęcie poprawki nr 1 spowoduje bezprzedmiotowość poprawek nr 2-4.

- 2) w art. 1 ust. 2 nadać brzmienie:

„2. Doświadczenia na zwierzętach są dopuszczalne tylko wtedy, gdy są konieczne do:

- 1) badań naukowych,
- 2) ochrony życia i zdrowia ludzi i zwierząt,
- 3) dydaktyki w szkołach wyższych

- jeżeli celów tych nie można osiągnąć w inny sposób z powodu braku odpowiednich metod alternatywnych.”;

- odrzucić

Uwaga: przyjęcie poprawki nr 2 spowoduje bezprzedmiotowość poprawek nr 3 i 4.

- 3) w art. 1 w ust. 2 skreślić pkt 3 i 4;

- odrzucić

- 4) w art. 1 w ust. 2 pkt 5 nadać brzmienie:

„5) dydaktyki w szkołach wyższych”;

- przyjąć

- 5) w art. 2 pkt 3 nadać brzmienie:

„3) zwierzęta laboratoryjne (hodowlane) - zwierzęta doświadczalne hodowane w obiektach jednostek hodowlanych lub doświadczalnych: myszy, szczury, świnki morskie, chomiki złote, króliki, psy, koty, przepiórki oraz naczelne;”;

- przyjąć

- 6) w art. 2 pkt 5 nadać brzmienie:

„5) doświadczenie - wykorzystanie zwierzęcia do badań naukowych, testów lub celów dydaktycznych, mogące spowodować u niego uszkodzenie ciała, inne zaburzenia zdrowia, w tym ból, cierpienie, lęk lub śmierć, z wyjątkiem nieinwazyjnych metod znakowania zwierząt;”;

- przyjąć

Uwaga: przyjęcie poprawki nr 6 spowoduje bezprzedmiotowość poprawki nr 7.

7) w art. 2 pkt 5:

a) po wyrazach „badań naukowych” dodać przecinek i wyrazy „testów lub celów dydaktycznych”,

- odrzucić

b) skreślić wyrazy „doświadczeniem nie są przyjęte w nowoczesnej praktyce najmniej bolesne metody uśmiercania lub znakowania zwierząt”;

- odrzucić

8) w art. 2 pkt 6 nadać brzmienie:

„6) metody alternatywne - nowoczesne metody badawcze, które nie wymagają przeprowadzania doświadczeń na żywych zwierzęciu;”;

- przyjąć

9) w art. 2 pkt 9 nadać brzmienie:

„9) jednostka doświadczalna - osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej uprawnioną do przeprowadzania doświadczeń; w której mogą być przetrzymywane zwierzęta w przeznaczonych do tego celu pomieszczeniach;”;

- odrzucić

10) w art. 2 po pkt 12 dodać nowy pkt w brzmieniu:

„...) zwierzęta bezdomne - zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały.”;

- przyjąć

11) w art. 3 ust. 2 nadać brzmienie:

„2. Jeżeli z uzyskanych informacji wynika, że dane lub podobne doświadczenie zostało już wykonane, w projekcie doświadczenia, o którym mowa w art. 21, uzasadnia się konieczność dokładnego powtórzenia doświadczenia lub jego powtórzenia z modyfikacjami.”;

- przyjąć

12) po art. 3 dodać nowy art. ... w brzmieniu:

„Art. ... Zabrania się:

1) pozbawiania zwierząt używanych do doświadczeń zdolności wydawania głosu;

2) przeprowadzania dla celów dydaktycznych doświadczeń na zwierzętach powodujących ich zbędne cierpienie, jeżeli cel ten można osiągnąć w inny sposób.”;

- **przyjąć**

13) w art. 4 ust. 4 nadać brzmienie:

„4. Jeżeli istnieje możliwość wyboru między dwoma lub więcej doświadczeniami, wybiera się to, które można przeprowadzić:

- 1) powodując najmniej bólu, cierpienia, stresu i trwałych uszkodzeń u zwierząt, w szczególności przez wybór najmniej inwazyjnych technik oraz zwierząt o najniższym stopniu wrażliwości neurofizjologicznej;
- 2) korzystając z najmniejszej liczby zwierząt;
- 3) przy największym prawdopodobieństwie uzyskania pożądaných wyników.”;

- **przyjąć**

14) w art. 10 ust. 4 nadać brzmienie:

„4. Kierownik jednostki doświadczalnej, hodowlanej lub dostawca wyznacza osobę posiadającą wiedzę i umiejętności wynikające z udokumentowanego przeszkolenia, która będzie sprawować nadzór nad osobami, o których mowa w ust. 3, i powiadamia o tym powiatowego lekarza weterynarii oraz przewodniczącego lokalnej komisji etycznej.”;

- **przyjąć**

15) w art. 10 po ust. 4 dodać nowy ust. ... w brzmieniu:

„... Osoba, o której mowa w ust. 4, powiadamia kierownika jednostki doświadczalnej o przypadkach nieprzestrzegania tej ustawy i innych przepisów dotyczących humanitarnej ochrony zwierząt.”;

- **odrzuć**

16) w art. 13 ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na hodowli zwierząt laboratoryjnych lub dostarczaniu zwierząt doświadczalnych wymaga uzyskania zezwolenia wojewódzkiego lekarza weterynarii.”;

- **odrzuć**

Uwaga: poprawki nr 16 i 19 należy głosować łącznie.

17) w art. 13 w ust. 3 po pkt 5 dodać nowy pkt w brzmieniu:

„... wskazuje posiadanych kwalifikacji i doświadczenia wnioskodawcy i osób odpowiedzialnych za opiekę nad zwierzętami w zakresie hodowli zwierząt laboratoryjnych.”;

- **odrzuć**

18) w art. 13 w ust. 3 po pkt 5 dodać nowy pkt w brzmieniu:

„...) wskazanie udokumentowanego tytułu prawnego do obiektów i gruntów, na których ma być prowadzona wnioskowana działalność.”;

- odrzucić

19) w art. 13 ust. 5 nadać brzmienie:

„5. Wojewódzki lekarz weterynarii, w terminie 14 dni od dnia wydania zezwolenia na prowadzenie hodowli zwierząt laboratoryjnych lub na dostarczanie zwierząt doświadczalnych, zawiadamia ministra właściwego do spraw nauki o wydaniu zezwolenia i przekazuje dane, o których mowa w ust. 3.”;

- odrzucić

20) w art. 16 ust. 4 nadać brzmienie:

„4. Kierownik jednostki doświadczalnej wyznacza w porozumieniu z lokalną komisją etyczną osobę posiadającą wiedzę i umiejętności wynikające z udokumentowanego przeszkolenia, która będzie sprawować nadzór nad przestrzeganiem zgodności wykonywania doświadczeń z pozytywnie zaopiniowanymi projektami i zaleceniami komisji etycznych.”;

- odrzucić

21) w art. 16 po ust. 4 dodać nowy ust. ... w brzmieniu:

„... Osoba, o której mowa w ust. 4, powiadamia kierownika jednostki doświadczalnej i przewodniczącego lokalnej komisji etycznej o doświadczeniach niezgodnych z pozytywnie zaopiniowanymi projektami i zaleceniami komisji etycznych.”;

- odrzucić

22) w art. 16 ust. 5 nadać brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw nauki, po zasięgnięciu opinii Krajowej Komisji Etycznej, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje osób nadzorujących doświadczenie, przeprowadzających doświadczenie oraz uczestniczących w doświadczeniu;
- 2) wzór zezwolenia indywidualnego dla osób przeprowadzających doświadczenie - mając na względzie prawidłowy przebieg doświadczenia, jego zakres i cel badawczy oraz udział tych osób w doświadczeniu, a także odpowiednie przepisy Unii Europejskiej.”;

- przyjąć

Uwaga: przyjęcie poprawki nr 22 spowoduje bezprzedmiotowość poprawki nr 23.

23) w art. 16 ust. 5 nadać brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia i po zasięgnięciu opinii Krajowej Komisji Etycznej:

- 1) kwalifikacje osób nadzorujących doświadczenie, przeprowadzających doświadczenie oraz uczestniczących w doświadczeniu;
- 2) wzór zezwolenia indywidualnego dla osób przeprowadzających doświadczenie”;

- odrzucić

24) po art. 18 dodać nowy art. w brzmieniu:

„Art. Kierownik jednostki doświadczalnej, o której mowa w art. 16 ust. 1, wyznacza w porozumieniu z lokalną komisją etyczną osobę odpowiedzialną za opiekę nad zwierzętami, zapewnienie warunków bytowania określonych w ustawie i przepisach wydanych na jej podstawie.”;

- odrzucić

25) w art. 20 w ust. 4 po pkt 3 dodać nowy pkt w brzmieniu:

„...) wykorzystanych do badań podstawowych i w celach dydaktycznych.”;

- odrzucić

26) w art. 21 w ust. 2 pkt 5 nadać brzmienie:

„5) szczegółowy opis sposobu przeprowadzenia doświadczenia.”;

- przyjąć

27) w art. 21 ust. 2 pkt 7 nadać brzmienie:

„7) wykazanie niedostępności metod alternatywnych do osiągnięcia celu doświadczenia i zastąpienia zwierząt kręgowych innym materiałem badawczym.”;

- przyjąć

28) w art. 23 ust. 4 nadać brzmienie:

„4. Kontrolę spełniania warunków i wymagań, o których mowa w art. 10 ust. 1-3, art. 18 oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 10 ust. 5 wykonuje właściwy powiatowy lekarz weterynarii we współpracy z właściwą lokalną komisją etyczną.”;

- przyjąć

29) w art. 23 ust. 5 nadać brzmienie:

„5. Kopię protokołu kontroli, o której mowa w ust. 4, zawierającego w szczególności jej wyniki, powiatowy lekarz weterynarii przekazuje, w terminie 14 dni od jej przeprowadzenia, ministrowi właściwemu do spraw nauki i właściwej lokalnej komisji etycznej.”;

- przyjąć

30) w art. 26 w ust. 2 pkt 1 nadać brzmienie:

„1) ustalanie i przekazywanie lokalnym komisjom etycznym standardów przeprowadzania doświadczeń na zwierzętach oraz stopnia inwazyjności tych doświadczeń;”;

- przyjąć

31) w art. 26 w ust. 2 pkt 4 nadać brzmienie:

„4) przedstawianie właściwym organom, organizacjom lub jednostkom organizacyjnym opinii i wniosków w sprawach etyki doświadczeń na zwierzętach, w szczególności opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących zwierząt doświadczalnych i ich wykorzystania.”;

- odrzucić

32) w art. 26 w ust. 2 po pkt 4 dodać nowy pkt w brzmieniu:

„...) współpraca z Inspekcją Weterynaryjną w nadzorze przestrzegania przepisów ustawy.”;

- odrzucić

33) w art. 27 ust. 1 nadać brzmienie:

„1. W skład Krajowej Komisji Etycznej wchodzi 12 członków - przedstawicieli nauk biologicznych, medycznych, weterynaryjnych, humanistycznych oraz 3 członków - przedstawicieli organizacji pozarządowych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt.”;

- przyjąć

34) w art. 28 ust. 1 nadać brzmienie:

„1. Lokalne komisje etyczne do spraw doświadczeń na zwierzętach, zwane dalej „lokalnymi komisjami etycznymi”, wydają opinie o projektach doświadczeń, o których mowa w art. 21, i współpracują z osobami, o których mowa w art. 10 ust. 4 i art. 16 ust. 4 oraz powiatowymi lekarzami weterynarii w nadzorze przestrzegania przepisów ustawy.”;

- odrzucić

35) w art. 30 po ust. 1 dodać nowy ust. ... w brzmieniu:

„... W przypadku wydania pozytywnej opinii o projekcie doświadczenia lokalna komisja etyczna na wniosek co najmniej 3 jej członków przekazuje, w terminie 14 dni, Krajowej Komisji Etycznej projekt doświadczenia wraz z tą opinią.”;

- przyjąć

Uwaga: konsekwencją przyjęcia poprawki będzie dodanie w ust. 2 wyrazów „W przypadku, o którym mowa w ust. 1,”.

36) w art. 32 po ust. 1 dodać nowy ust. ... w brzmieniu:

„... W zakresie wykonywania nadzoru, o którym mowa w ust. 1, Inspekcja Weterynaryjna współpracuje z Krajową Komisją Etyczną oraz lokalnymi komisjami etycznymi.”;

- odrzucić

Uwaga: przyjęcie poprawki nr 36 spowoduje bezprzedmiotowość poprawki nr 37.

37) w art. 32 po ust. 3 dodać nowy ust. ... w brzmieniu:

„... Przy wykonywaniu nadzoru nad przestrzeganiem przepisów w zakresie utrzymywania zwierząt wykorzystywanych do doświadczeń oraz przeprowadzenia tych doświadczeń Inspekcja Weterynaryjna współpracuje z Krajową Komisją Etyczną oraz z lokalnymi komisjami etycznymi.”;

- odrzucić

38) w art. 32 po ust. 3 dodać nowy ust. ... w brzmieniu:

„... Organizacje pozarządowe, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt mogą współdziałać z Inspekcją Weterynaryjną w sprawowaniu nadzoru, o którym mowa w ust. 1.”;

- odrzucić

39) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Kto przeprowadza doświadczenia na zwierzętach doświadczalnych bez odpowiedniego znieczulenia podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku.”;

- przyjąć

Uwaga: przyjęcie poprawki nr 39 spowoduje zmiany w systematyce ustawy i odesłania w art. 43.

Warszawa, dnia 19 listopada 2003 r.

Sprawozdawca

/-/Jerzy Czepułkowski

Przewodniczący
Komisji Europejskiej
/-/Józef Oleksy



**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 3393 /03/DPE/bm

Warszawa, 24.11. listopada 2003 r.

Pan
Józef Oleksy
Przewodniczący
Komisji Europejskiej
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia o zgodności sprawozdania Komisji Europejskiej sprawie poprawek zgłoszonych w czasie II czytania do rządowego projektu ustawy w o doświadczeniach na zwierzętach z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) oraz art. 42 ust. 4, w związku z art. 47 ust. 1 Regulaminu Sejmu z dnia 30 lipca 1992 r. (M.P. 2002 nr 23 poz. 398), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku ze sprawozdaniem Komisji Europejskiej o rządowym projekcie ustawy o doświadczeniach na zwierzętach (druk nr 2145A), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. W toku II czytania projektu ustawy o doświadczeniach na zwierzętach zgłoszone zostały poprawki dotyczące m.in. nowego brzmienia art. 1 ust. 2 (poprawki nr 1 i 2 w druku nr 2145A) oraz art. 2 pkt 5 (poprawka nr 6).
- II. Poprawki nr 1 i 2 dotyczą warunków dopuszczalności doświadczeń na zwierzętach. Wskazane poprawki, poprzez nadanie nowego brzmienia przepisowi art. 1 ust. 2 pkt 1, zmierzają do zapewnienia możliwości przeprowadzania doświadczeń na zwierzętach, gdy jest to konieczne w każdym, dowolnym rodzaju badań naukowych, zarówno podstawowych, jak i stosowanych. Natomiast w dotychczasowym brzmieniu

projektowanej ustawy cele badań stosowanych określone zostały szczegółowo i wyczerpująco w przepisach art. 1 ust. 2 pkt 1 – 3.

Należy zauważyć, że pojęcie „*badania naukowych*” stanowi element definiujący doświadczenie na zwierzętach. Zgodnie z przepisem art. 2 pkt 5 projektu ustawy:

„doświadczeniem jest wykorzystanie zwierzęcia do badań naukowych (...)”.

Natomiast art. 1 ust. 2 pkt 1 w brzmieniu wynikającym ze zgłoszonych poprawek stanowi, że:

„doświadczenia na zwierzętach są dopuszczalne tylko wtedy, gdy są konieczne do badań naukowych.”

W tym kontekście treść normatywna przepisu art. 1 ust. 2 pkt 1 w brzmieniu wynikającym z poprawek nr 1 i 2 budzi wątpliwości interpretacyjne. Ponieważ doświadczenie jest samo w sobie badaniem naukowym, trudno wskazać *ratio legis* proponowanej zmiany przepisu art. 1 ust. 2 pkt 1.

W istocie poprawki nr 1 i 2 mają zasadniczy charakter, ponieważ uchylają kryterium celu doświadczenia jako jednego z ograniczeń dopuszczalności doświadczeń na zwierzętach. Podczas gdy w projekcie ustawy przeprowadzenie doświadczenia dopuszczone zostało jedynie w enumeratywnie wyliczonych celach, przyjęcie poprawki nr 1 lub 2 spowoduje, że doświadczenie dozwolone będzie w każdym stosowanym badaniu naukowym, a więc w każdym, dowolnym celu ukierunkowanym na bezpośrednie zastosowanie w praktyce. Przyjęcie poprawki nr 1 lub 2 spowoduje więc znaczne rozszerzenie zakresu dopuszczalności doświadczeń na zwierzętach poprzez faktyczną rezygnację z kryterium celu.

Ocena zgodności poprawek nr 1 i 2 z prawem wspólnotowym wymaga odpowiedzi na pytanie, czy rezygnacja z kryterium celu doświadczenia jest dopuszczalna, skoro dyrektywa 86/609 ma ograniczony zakres przedmiotowy, obejmujący wyłącznie rodzaje doświadczeń wymienionych w jej art. 3.

Należy zauważyć, że zgodnie z treścią preambuły, dyrektywa 86/609 obejmuje wyłącznie te cele doświadczeń, w zakresie których obowiązywanie zróżnicowanych przepisów krajowych mogłoby zakłócać funkcjonowanie wspólnego rynku. Również podstawa prawna ww. dyrektywy (art. 94 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, d. art. 100) upoważnia Radę do uchwalania dyrektyw w celu zbliżenia

przepisów, które mają bezpośredni wpływ na ustanowienie lub funkcjonowanie wspólnego rynku.

Ponieważ prowadzenie doświadczeń m.in. w celach związanych z edukacją i badaniami podstawowymi nie wpływa bezpośrednio na wymianę handlową i nie zakłóca konkurencji rynkowej, nie ma podstawy prawnej do regulacji wspólnotowej w tym obszarze. Określenie zasad przeprowadzania doświadczeń w tym zakresie pozostaje poza kompetencją Wspólnoty.

Natomiast odmiennie rozważyć należy zakres dopuszczalności przeprowadzania doświadczeń w ramach badań stosowanych. Ponieważ badania takie są ukierunkowane na bezpośrednie zastosowanie w praktyce, mogą być wykorzystane w ramach różnych form działalności rynkowej o charakterze gospodarczym. Należy uznać, że doświadczenia przeprowadzane w tych celach są w całości objęte kompetencją Wspólnoty. Przyjęcie odmiennej interpretacji prowadziłoby do wniosku, iż Wspólnota poddaje reglamentacji i ograniczeniom doświadczenia przeprowadzane w najbardziej podstawowych i niezbędnych, elementarnych celach (takich jak ochrona zdrowia ludzi, ochrona środowiska), natomiast nie wprowadza żadnych ograniczeń i zasad przeprowadzania doświadczeń w pozostałych celach, mających znaczenie gospodarcze.

Taka interpretacja byłaby również niezgodna z podstawowym założeniem dyrektywy 86/609, jakim jest zapewnienie ochrony zwierząt doświadczalnych. Należy więc przyjąć, że dyrektywa 86/609 wyczerpująco określa dopuszczalność doświadczeń w celach praktycznych (badania stosowane), natomiast poza zakresem regulacji wspólnotowej pozostają badania podstawowe. Projektowana ustawa nie powinna więc dopuszczać przeprowadzania doświadczeń w dowolnym celu w ramach badań stosowanych.

- III. Poprawka nr 6, dotycząca art. 2 pkt 5, zmierza do zmiany definicji „doświadczenia”. Z uwagi na konstrukcję prawną dyrektywy 86/609 należy uznać, iż rozszerzenie zakresu definicji ustawowej „doświadczenia”, w porównaniu z treścią odpowiedniej definicji zawartej w ww. dyrektywie, jest dopuszczalne. W takim przypadku, w zakresie wykraczającym poza treść definicji wspólnotowej, ustawa normować będzie stany faktyczne nie uznawane za doświadczenia i nie będące przedmiotem harmonizacji na szczeblu Wspólnoty.

Z drugiej strony, zawężenie definicji ustawowej oznaczać będzie niepełną transpozycję dyrektywy 86/609, z powodu wyłączenia z zakresu przedmiotowego ustawy niektórych działań i zabiegów, traktowanych w prawie wspólnotowym jako doświadczenia na zwierzętach.

W tym kontekście należy zauważyć, iż definicja „doświadczenia” w brzmieniu wynikającym z poprawki nr 6, pomija pojęcie „działań mających na celu lub mogących spowodować urodzenie się zwierzęcia cierpiącego na którykolwiek z tych stanów (tzn. ból, cierpienie, strach lub trwale uszkodzenie organizmu)” oraz rezygnuje ze sformułowania: „również wtedy, gdy wyeliminowano ból, cierpienie, strach lub skutki trwałego uszkodzenia przez skuteczne użycie odpowiedniego znieczulenia lub innych środków”. Usunięcie ww. pojęć powoduje zawężenie definicji ustawowej „doświadczenia” w porównaniu z definicją zawartą w art. 2 lit. d) dyrektywy 86/609. W proponowanym ujęciu wątpliwości budzi w szczególności objęcie definicją „doświadczenia” zabiegów na formach larwalnych i płodach, zwłaszcza związanych z manipulacjami genetycznymi.

- IV. **W konkluzji należy stwierdzić, że przyjęcie poprawek nr 1), 2) i 6) spowoduje obniżenie obowiązujących standardów ochrony zwierząt doświadczalnych w zakresie powodującym niezgodność projektu ustawy o doświadczeniach na zwierzętach z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU
Jarostaw Piętas

Do uprzejmej wiadomości:

Pan J. Jerzy Pilarczyk
Sekretarz Stanu
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi
Pan Marek Michał Wikliński
Sekretarz Stanu
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów